

4.2.2014

B7-0155/2014

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 110 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Syrii
(2014/2531(RSP))

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Ria Oomen-Ruijten, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Tokia Saïfi, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Francisco José Millán Mon, Alf Svensson, Jarosław Leszek Wałęsa, Monica Luisa Macovei, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Michèle Striffler, Eleni Theoharous, Eduard Kukan, Laima Liucija Andrikienė, Michael Gahler, Davor Ivo Stier, Tunne Kelam, György Schöpflin, Andrzej Grzyb, Nadezhda Neynsky, Elena Băsescu, Andrej Plenković, Salvador Sedó i Alabart, Marco Scurria
w imieniu grupy PPE

B7-0155/2014

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Syrii
(2014/2531(RSP))**

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Syrii,
- uwzględniając konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych dotyczące Syrii, w szczególności z dnia 20 stycznia 2014 r.; uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie Syrii,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Syrii, a w szczególności jej uwagi na konferencji „Genewa II” w sprawie Syrii z dnia 22 stycznia 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenia w sprawie Syrii złożone przez komisarz ds. współpracy międzynarodowej, pomocy humanitarnej i reagowania kryzysowego Kristalinę Georgiewą,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 z dnia 27 września 2013 r. w sprawie likwidacji syryjskiej broni chemicznej; uwzględniając sprawozdanie końcowe delegacji ONZ ds. zbadania domniemań o stosowaniu broni chemicznej w Syryjskiej Republice Arabskiej, opublikowane w dniu 12 grudnia 2013 r.,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 27 września 2013 r. w sprawie dalszego pogarszania się sytuacji w zakresie praw człowieka i sytuacji humanitarnej w Syrii,
- uwzględniając sprawozdanie niezależnej międzynarodowej komisji śledczej ONZ do spraw Syryjskiej Republiki Arabskiej z dnia 11 września 2013 r.,
- uwzględniając uwagi inauguracyjne i podsumowujące sekretarza generalnego ONZ na konferencji „Genewa II” w sprawie Syrii w dniu 22 stycznia 2014 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych, Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych, Konwencję w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania, Konwencję o prawach dziecka i protokół fakultatywny do niej w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne oraz Konwencję w sprawie zapobiegania i karania zbrodni ludobójstwa, których to aktów Syria jest stroną,
- uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. oraz protokoły dodatkowe do nich, protokół genewski (do konwencji haskiej) w sprawie zakazu używania na wojnie gazów

duszających, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisany w Genewie w dniu 17 czerwca 1925 r., a także normy określone w konwencji o zakazie stosowania broni chemicznej,

- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w dniu 22 stycznia 2014 r. sekretarz generalny ONZ zainaugurował dotyczącą Syrii konferencję „Genewa II”, której jej celem jest wypracowanie politycznego rozwiązania konfliktu poprzez kompleksowe porozumienie między rządem syryjskim a opozycją co do pełnego wdrożenia komunikatu genewskiego;
- B. mając na uwadze, że według ONZ od rozpoczęcia brutalnej rozprawy z uczestnikami pokojowych protestów w Syrii w marcu 2011 r. śmierć poniosło ponad 100 000 osób, w większości cywilnych; mając na uwadze, że według Biura ONZ ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) ponad 6,5 mln osób zostało wewnątrznie przesiedlonych, a liczba uchodźców z Syrii, przebywających głównie w Turcji, Jordanii, Libanie, Egipcie i Iraku, wynosi ponad 2,3 mln;
- C. mając na uwadze, że reżim Assada dopuszcza się naruszeń praw człowieka na wielką skalę, w tym takich jak masakry i inne bezprawne egzekucje, arbitralne aresztowania i bezprawne przetrzymywanie, branie zakładników, wymuszone zaginięcia, egzekucje więźniów, systematyczne tortury i brutalne traktowanie, przemoc seksualna i naruszenia praw dziecka;
- D. mając na uwadze, że syryjski reżim, prowadząc politykę karania cywilów, zrównał z ziemią całe okolice; mając na uwadze, że ogromne zniszczenia na obszarach miejskich doprowadziły do desperacji i masowych wysiedleń ludności cywilnej;
- E. mając na uwadze, że siły opozycyjne wobec reżimu Assada dopuszczają się doraźnych, pozasądowych egzekucji i innych naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że z reżimem walczy ponad 1 200 różnych frakcji;
- F. mając na uwadze, że skuteczna pomoc humanitarna w Syrii jest niemożliwa ze względu na stan bezpieczeństwa, utrudniony dostęp oraz ograniczenia infrastrukturalne;
- G. mając na uwadze, że podczas 2. Międzynarodowej Konferencji Darczyńców na rzecz Syrii, w Kuwejcie w dniu 15 stycznia 2014 r., darczyńcy zadeklarowali wsparcie finansowe w wysokości 2,4 mld USD, z czego 550 mln EUR zostało zadeklarowanych przez UE i jej państwa członkowskie;
- H. mając na uwadze, że w dniu 12 grudnia 2013 r. misja ds. zbadania domniemań o stosowaniu broni chemicznej w Syryjskiej Republice Arabskiej stwierdziła, że w 2013 r. dochodziło do użycia broni chemicznej przeciw żołnierzom i/lub cywilom, w tym dzieciom; mając na uwadze, że w dniu 27 września 2013 r. jednogłośnie przyjęto rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118, w której m.in. poparto szybkie przerwanie syryjskiego programu broni chemicznej, co powinno nastąpić do 30 czerwca 2014 r.;

1. w pełni popiera dotyczącą Syrii konferencję „Genewa II”, która powinna stanowić pierwszy krok w procesie prowadzącym do politycznego rozwiązania konfliktu; jest przekonany, że trwałe rozwiązanie obecnego kryzysu w Syrii może zostać osiągnięte wyłącznie w drodze szeroko zakrojonego procesu politycznego, któremu przewodzić będzie Syria przy wsparciu wspólnoty międzynarodowej; podkreśla potrzebę rzeczywistych przemian politycznych w kraju, na miarę aspiracji obywateli do wolności i demokracji; wzywa wszystkie strony, by konstruktywnie zaangażowały się w rzeczywiste negocjacje; z zadowoleniem przyjmuje spotkania przedstawicieli rządu syryjskiego i grup opozycyjnych, z udziałem wspólnego wysłannika z ramienia ONZ i Ligi Państw Arabskich Lakhdara Brahimiego, podczas których to spotkań omawiano m.in. sytuację oblężonego miasta Hims; z zadowoleniem zauważa, że strony osiągnęły tymczasowe porozumienie, zgodnie z którym do Hims miałyby dotrzeć pomoc humanitarna, a kobiety i dzieci mogłyby opuścić zniszczone wojną obszary; wyraża rozczarowanie, że w praktyce nie podjęto działań zmierzających do wpuszczenia konwojów z pomocą ONZ do Hims lub do umożliwienia cywilom opuszczenia oblężonego miasta; zaznacza, że w wyniku negocjacji w sprawie obozu uchodźców Jarmuk w Damaszku przebywające tam osoby otrzymały pewną pomoc; zauważa, że pierwsze rozmowy nie przyniosły zasadniczego przełomu ani zmiany stanowiska którejsz ze stron; pozytywnie ocenia fakt, iż na 10 lutego 2014 r. zaplanowano drugą rundę rozmów; z zadowoleniem przyjmuje oświadczenie Lakhdara Brahimiego, w którym wyraził on nadzieję, iż „postaramy się wyciągnąć wnioski z naszych działań i rozważymy, w jaki sposób lepiej zorganizować się na kolejną sesję”;
2. z zadowoleniem zauważa, że UE przywiązuje wagę do działania – w ciągu całego procesu genewskiego – na rzecz wspierania środków budowy zaufania, z których bezpośrednio skorzystałaby lokalna ludność i które zwiększyłyby szanse na sukces konferencji; zauważa, że środkami budowy zaufania mogłyby być np. lokalne rozejmy, przerwanie oblężeń niektórych obszarów miejskich, aby poprawić dostęp pomocy humanitarnej, oraz uwolnienie arbitralnie przetrzymywanych więźniów lub wymiana przetrzymywanych osób;
3. z najwyższą stanowczością potępia akty przemocy, systematyczne tortury, egzekucje więźniów oraz powszechne naruszenia praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego popełniane przez syryjski reżim; potępia wszelkiego rodzaju naruszenia praw człowieka popełniane przez zbrojne grupy opozycyjne;
4. jest poważnie zaniepokojony nieustającym i masowym rozlewem krwi ludności cywilnej; wyraża zaniepokojenie dalszą militaryzacją konfliktu i przemocą na tle wyznaniowym;
5. wzywa do położenia kresu wszelkiej przemocy w Syrii; podkreśla fakt, że apel ten wystosowano też podczas konferencji „Genewa II”; podkreśla, że winni powszechnych, systematycznych i rażących naruszeń praw człowieka w Syrii muszą zostać pociągnięci do odpowiedzialności i stanąć przed sądem; popiera apel UE skierowany do wszystkich zagranicznych bojowników w Syrii, w tym do Hezbollahu, o natychmiastowe wycofanie się; wyraża zaniepokojenie szerzeniem się ekstremizmu i grup ekstremistycznych w Syrii; jest zaniepokojony trudną sytuacją wszystkich grup narażonych na ataki oraz mniejszości etnicznych i religijnych, w tym chrześcijan;

podkreśla, że wszystkie podmioty mają obowiązek chronić różne mniejszości obecne w Syrii;

6. składa kondolencje rodzinom ofiar; wyraża podziw dla odwagi Syryjczyków oraz ponownie zapewnia o swojej solidarności z ich walką o wolność, godność i demokrację;
7. wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt, aby ułatwiały udzielanie pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami, w tym ponad granicami i frontami konfliktu, oraz zapewniły bezpieczeństwo całemu personelowi medycznemu i wszystkim pracownikom humanitarnym;
8. z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie transferu broni chemicznej z Syrii do zniszczenia poza granicami tego państwa; zaznacza, że po tym kroku muszą nastąpić szybkie i zdecydowane działania rządu syryjskiego, tak by mógł on wypełnić wszystkie swoje obowiązki i zobowiązania w ramach czasowych uzgodnionych w rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 i w decyzjach Rady Wykonawczej OPCW;
9. ponownie wzywa UE do pomocy w zapewnieniu miejsc bezpiecznego pobytu wzdłuż granicy turecko-syryjskiej oraz ewentualnie w samej Syrii, a także do utworzenia korytarzy humanitarnych przez społeczność międzynarodową;
10. zwraca się w szczególności do Rosji i Chin jako stałych członków Rady Bezpieczeństwa ONZ, aby wzięły na siebie odpowiedzialność i ułatwiły przyjęcie rezolucji humanitarnej; ponownie apeluje do Rady Bezpieczeństwa, aby zwróciła się do Międzynarodowego Trybunału Karnego o wszczęcie oficjalnego dochodzenia w sprawie sytuacji w Syrii;
11. wyraża uznanie dla społeczności przyjmujących uchodźców i dla krajów sąsiadujących z Syrią, w szczególności Jordanii, Libanu, Turcji i Iraku, w związku z wykazaną przez nie zaradnością przy zapewnianiu schronienia i pomocy humanitarnej obywatelom syryjskim uciekającym z kraju ogarniętego konfliktem zbrojnym; ponownie wyraża zaniepokojenie wpływem syryjskiego konfliktu na kraje sąsiednie pod względem kryzysu humanitarnego, bezpieczeństwa i stabilności; przypomina, że potrzebna jest spójna reakcja w celu wsparcia krajów przyjmujących, w tym udzielenia im pomocy humanitarnej, rozwojowej i makroekonomicznej;
12. z zadowoleniem odnotowuje, że w Kuwejcie zadeklarowano wsparcie finansowe w wysokości 2,4 mld USD, i wzywa darczyńców do szybkiej realizacji deklaracji poczynionych podczas konferencji; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania UE i jej państw członkowskich, będących największymi darczyńcami pomocy finansowej;
13. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt w Syrii.